

**Fischer Ernő festőművész kiállítása
Budaörs, Könyvtár Galéria 1996. június 5.**

**Lajta Gábor interjúja Fischer Ernővel
Figuralitás, téma, színek
Interjúrészlet**

Lajta: Úgy érzem, hogy ahol figurák vannak a képein ott az absztrakt és a konkrét figura határán mozog. Sohase érzett kísértést, hogy sokkal konkrétabban megjelenítse a figurát vagy elvigye a teljes absztrakcióba?

Fischer: Állítom, egy festő nem élhet csak absztrakt világban. Egy idő múlva úgy kiüresedik, hogy holnap már fogalma sincs, holnap mit kellene csinálni, mert az ő absztrakt művészete - nem absztrakció-ellenességről van szó! – eddig tart, utána sematikus dolgok jönnek, csak a séma, végül is kiüresedik. Az ember nem tagadhatja meg a valóságot. Az ember ebben a valóságban él és ebben mozog, ebben éli le az életét. Tehát ezt a valóságot nem lehet megtagadni. Én rendszeresen rajzolok is. Minden egyes munkám előtt becsületesen megcsinálom, hogy pl. Árpád hogyan ült a lovon. Hogy aztán mi lesz később és az Árpád eljut-e odáig, hogy egy többdimenziós gondolkodásnak legyen majd ténylegesen a kiindulópontja, ez csak akkor lehet, ha szeretem ezt a természetet, úgy ahogy van a maga világával, virágaival, fáival, hegyeivel és ezekre mindig rá tudok csodálkozni. Ha nem, akkor baj lesz.

Lajta: Ha a kép címeket nézzük, nagyon különböző címeket láthatunk. Látunk Tengeri vitorlást, Angyali üdvözetet, Golgotát, Ikonosztázt, Katedrálist. Mégis a festői nyelv egységes. Ilyen szempontból hogyan látja a témát? Mit jelent a téma az Ön számára? Ugró deszkát? Startkövet? Lehetőséget vagy alkalmat? Kiinduló pontot?

Fischer: A téma kettős feladatot hordoz magában a művész számára. Egyszer hordozza a problematikát magát, másrészt hordozza azt, hogy a festő abban az ún. eszmélkedési ívben, folyamatban a problematika milyen szintjére, milyen nagyságrendjére jutott el. A kettő nagyon is szorosan összefügg. Most ne konvencionális témákra gondoljunk. De pl. ha azt mondom, hogy vitorlás és tenger vagy víz, akkor, ha valaki foglalkozott festészettel és foglalkozott térrel, akkor néhány tényleges próbálkozás után rá fog arra jönni, hogy a víz és a vitorlás egy térben való mozgatása, elhelyezése úgy, hogy az valóban hiteles is legyen festészetileg is és esetleg történelmi vonatkozásaiban is, rögtön nyilvánvalóvá fog válni, hogy komoly problémával áll szemben. Ez a kis kiállítás erről mesél, hogy problematikák egymásra halmozódnak az eszmélkedésnek megfelelően és ezek végeredményben már azok a képek, amelyek egy-egy problémának képességem szerint – véleményem szerint és számomra – a megoldott probléma.

Lajta: Szinte mindegyik képén van egy uralkodó színtónus, azon belül pedig számtalan vibráció. Felületesen közhelyesen ezt a színtónust pasztellesnek szokták mondani, ami nyilvánvalóan értelmetlen.

Fischer Ernő Alapítvány

Közösségi adószáma: HU1811260

Telefon: +36 1 329 2522 Honlap: www.fischererno.hu

Levelezési címe: 1136 Budapest, Raoul Wallenberg u. 2.

E-mail cím: szigyartogyongyi@t-email.hu

Fischer: Ki ne ejtsd!

Lajta: Tehát a színhasználatáról szeretnék kérdezni valamit.

Fischer: A vonal hordozza a dinamikát, de hordoz egy érzelmi állapotot is. Azonban a szín az, amelyik már filozófiai értelemben tud közre játszani. A következő dologra jöttem rá. Egyszerű dolog, ha veszed a prizmat és a fényt átereszted, a prizma felbontja a szivárvány színeire. Tehát valami olyan dolgot, egy olyan energiamennyiséget, fizikai tüneményt – aki fizikával foglalkozott az nagyon jól tudja, hogy a fény a maga sebességével, rezgésével, stb. – hallatlanul bonyolult és ennek is a vége, hogy igazából nem ismerjük. Ezek a jó dolgok, hogy a dolgok végét igazából nem ismerjük. Rájöttem arra, hogy a befelé forduló emberek a fény irányba mentek, a kifelé forduló emberek a szivárvány irányába lesznek színesek. Tipikusan Matisse. Zseniális. Egy Rembrandt mellett nekem egy Matisse könnyű műfaj. Egy operett. Rembrandt aki rájött, hogy a fény egy misztikus dolog. Ő biztosan nem tudta, hogy a prizma hogyan bontja fel a fényt, stb. hogy történnek a dolgok, de belül megérezett valamit, mert ő rá tudott ennek a létezésre hangolódni, egyszerre értékelné tudta az embert a létben, a születésével és a halálával. Azok, akik halálról, emberről mélyebben akarnak beszélni, filozofálni, azok Matisse-i festészettel oda el nem jutnak.

Leírta és a videót szerkesztette: Szigyártó Gyöngyi

Budapest, 2020. május